

Wiffertsholmstævne søndag d. 17. september 2017

Orienterings hestevognskørsel.

Traditionen tro mødes alle de deltagende fra ARS, om søndagen til wiffertsholmstævnet, til rundstykker og wienerbrød. Som altid gik snakken lystigt om alt lige fra hvordan dagen i går lørdag var gået til private projekter. Omkring kl. 09.00 begyndte folk så småt at gøre hestene klar til de nært forestående ture, som var en 10-12 km tur i roligt tempo, og en 15 km tur hvor der var lidt mere fart på. Henriette og jeg var ikke på hesteryg, men Henriette havde været hurtigt ude, og havde sikret os en plads i en af hestevognene til orienteringskørsel allerede om lørdagen. Da folket var ved at være klar til hest, gik vi andre ombord i vognen, og sluttede os til morgenparaden som startede kl. 9.30.

Turene blev blæst ind at de sædvane trompetister hvorefter der blev holdt en kort tale. Islænderfolket red af sted først, dernæst den rolige tur, så galopfeltet og til sidst var det vognenes tur til at forlade paradepladsen. Ruten var blevet ændret pga. at der var kommet meget vand, men det skulle jo ikke ændre på optimismen.

Nu var turen begyndt, vi var 6 i vognen. 5 voksne og en lille pige på knap 1 år, så vi var sikker på at vinde når vi havde sådan et lille geni med os.

Det var lidt koldt da vi kørte af sted, men der gik ikke meget mere end en halv time, før solen var kommet godt igennem og begyndte at varme. Vi havde alt med for at gøre det til en god tur, pære, snoller, sodavand og ikke mindst en øl eller to.

Vi startede med at køre ind gennem skoven, hvor vi kunne nyde det dejlige vejr, og ikke mindst den dejlige natur, fuglenes kvinden, træernes farve er begyndt at skifte til de flotte efterårs farver, og hvis vi nu var bare en lille smule heldige kunne det jo være der kom et rådyr eller to forbi og sagde hej.

Det gik rigtig godt med spørgsmålene, der var ingen tvivl om svarende, vi vinder det er sikkert.

Efter lidt tid ændrede lyden af hestenes hove og hjulene på vognen sig, vi var kommet ud af skoven og var nu kommet på grusvej og køre. Men så kom der en opgave hvor vi skulle lave en historie kun med ord der starter med F. Nu skulle vi til at være kreative, efter ca. 15 min var det uden tvivl den bedste historie der nogensinde er blevet skrevet. Vi vinder, uden tvivl. Der kom flere spørgsmål, og de var ikke så svære, "Vi kan bare det pis", sagde vi til hinanden.

Nu skulle vi til at høre på en af de mere hyggelige lyde. Nemlig lyden af heste på asfalt, det skulle vi køre på i lidt tid da der var kommet så meget vand, så nu var vi på "omvejen". Foran os kørte en

vogn hvor en af passagerne var hoppet ud og gik bagved vognen og holdte ved med begge hænder, da vi kørte forbi dem spurgte jeg "Var det ikke bedre at hesten trak frem for at du skubber?", "De skal jo også have sig et hvil" lød det. Mon ikke han bare skulle strække ben.

Nu drejede vi igen ind i skoven, ind under trækronernes skygge. Nu var vi ved at være tilbage ved godset, men vi manglede lige et par poster endnu.

Den lille pige var begyndt at trænge til en middagslur, så hvad gør man i en hestevogn, man sover da i bunden af vognen, her bliver man jo også vugget til ro.

Tilbage ved start takker vi mange gange for turen og håber vi kan komme med næste år igen.

Vi fik afleveret vores svarark i sekretariatet, hvor der inden længe blev hængt et svarark op. Alle vores spørgsmål var rigtige, vi vinder i år. Nu skulle vi bare vente på afslutningsparaden for at få præmien.

I mellemtiden skulle vi have noget at spise, eftersom alle var kommet tilbage valgte vi at sætte os sammen og spise på brovægten. Efter maden var der nogen som kørte hjem, og andre blev for at se ringridning og forhindringskørsel.

Der blev blæst af for stævneweekenden, og nu skulle rosettene uddeles, Mai, Pia og Freja var så dygtige at vinde en roset fra orienteringsturen om lørdagen, men desværre var det ikke os som vandt ved vognene, nogen havde en bedre historie end os og så er den også fuldt fortjent. Som afslutning blev der holdt en fin tale, hvor Flemming som godsejeren hedder fik overrakt en fin kurv som tak for at vi måtte være der.

Referent Michael